

EITT STÓRT LOP

Brongl: Viðari

Platufelagið Tuti
HJF 10
Prisur: kr. 84.—
Plátan fæst í plátu-
handlunum

Platufelagið Tuti hevur givið út tvær plátur við tónleiki, sum Jóhannus á Rógvu Joensen hevur gjørt. Tann fyrri, Ein Roynd, kom í 1979, og hin, Viðari, kom i ár.

Ein Roynd inniheldur tónaløg frá 1975–79. Tað sæst ikki av upplýsingunum uttan á húsnum, nær logini á Viðari eru gjord, men tey tykjast at vera tryggari. Ti tað er eitt stórt lop frá aðrari plátuni til hina. Tað er nóg meiri samanhag og minni himpr í framförluni á tí nýggju plátuni. Tað kemur sjálvandi m.a. av, at nýggju av teimum ellivu tónleikarunum, sum eru við, eru yrkistoneikarar, men tað kemur mær fyrri, at ratiffarið, sum Jóhannus hevur latið, er munandi betri enn á tí fyrri plátuni.

Torben Kjær, sum fleiri ferðir hevur verið gestur hjá Jazzfelagnum, hevur lagt øll nummarini til rættis. Tey eru í flestum forum væleydnað. Tann einasta atfinningin, eg havi, viðvíkri tað ógvuliga vakra nummarinum, ið ber heitið 98, har Torben Kjær spælir piano í einum heldur longum parti saman við bassspælaranum Bo Stief. Her hoyrist pianoið eftir mini hugsan av væl og hevur ov hart ljóð í mun til tað ógvuliga mjúka og lyriska bassspælið. Sum dømi um eina betri eydnaða skipan av hesi instrumentsamansetingini kann nevast innangurin á So What (Miles Davis) við Paul Chamberg og Bill Evans, fyrri ikki at tala um tað stak góða spælið hjá Duke Ellington og Ray Brown á LP'ini This One's for Blanton!

Ógvuliga væl lagt til rættis er harafturimóti nummarið við heitinum Ballada. Eitt nummar við eini dyggari traditiön aftan fyrri seg.

Teir báðir føroyingarnir, sum eru við á plátuni, Ólavur Øster við gítar og Ernst Dalsgaard við floytu, smæða seg ikki burtur í hesum annars professiönella gildi. Floyduspælið

Jóhannus á Rógvu Joensen og Torben Kjær avmyndaðir í upptekurúminum hjá Easy Sound í Keypmannahavn (mynd: Ole Haupt)

hjá Ernst kenst fast og nýanserað, bæði í teimum lyriskt drálendi og teimum skjótu pørtunum á teimum báðum nummarunum 98 og Samba Sneis. Hann spælir eitt frálíkt jazzspæl.

Ólavur er fyrst og

fremst rocktónleikari. Óivað tann besti gitaristurin her á landi. Styrkin hjá honum er í tí ádrívandi, skjóta spælinum. Á Stremban, í byrjanini av partinum hjá Ólavi, tykist tað, sum hann ætlar sær undir eitt meira nýanserað

spæl, eina skifting millum skjótar partar og eina drálan, sum skapar størri ró og sum samstundis týðiligar undirstrikar ryt-muna. Tað sama hoyrist á Samba Sneis.

Ein gamal kenningur hjá limunum í Jazzfel-

agnum er Karsten Vogel. Hann hevur verið her fleiri ferðir bæði sum tónleikari og sum leikstjóri og hevur gjørt eitt stórt arbeiði fyrri at stuðla føroyskum tónleikarum og fáa teir at bünast. Tey bæði nummarini Ivi og Fugla-

Henda plátan er ein nýskapin í Føroyum. Tað er merkisvert, at hon ikki hevur vakt størri ans. Tað hevur hon uppi-borið.

Hetta er niðurstøðan í um-mælinum hjá KB av plátuni hjá Brongli VÍÐARI.

sangur fáa meg at minnst nokur ógvuliga væl eydnað kvöld í B36 Húsinum og í Veitsluhøllini, har Karsten Vogel fekk ein stúgvandi fullan sal at »swinga«, so takið næstan for av húsinum.

Sum sagt er musikalskt eitt stórt lop imillum Eina Roynd og Viðari. Men eisini titilnummarið, sum er tað seinasta á plátuni, ber í sær eina gongd imóti nýggjum royndum í mun til hini meira traditionellu nummarini á plátuni. Tað er við øðrum orðum líkt til, at vit kunnu vænta okkum nýggja og ódrvisi tónlist frá Jóhannusi. Tað verður spennandi.

Henda plátan er í øllum forum ein nýskapin á føroyska marknaðinum, og tað er merkisvert, at hon ikki hevur vakt meira ans. Tað hevur hon uppi-borið.

Ingi Joensen hevur gjørt húsán, og hann dugir tí eisini sitt arbeiði væl og virðiliga.

KB

VÍÐARI...

